

Борба

1967

13

ЮЛИ
ЧЕТВЪРТЪК

ВТОРИТЕ КУЛТУРИ-- ВАЖЕН РЕЗЕРВ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА

Падналите градушки през май и юни нанесоха сериозни щети на кооперативните стопанства в Масларево, Карансен, Горна Студена, Джулюница и други. Големите загуби от много земеделски култури създават опасност да не се изпълни планът за общата и стопанската продукция. Като изхождат от това, Окръжният комитет на БКП и Окръжният народен съвет дадох указание на общинските партийни комитети и на ръководителите и специалистите в ТКЗС и ДЗС да набележат мерки, с които да се обезпечи изпълнението на плана.

Важен резерв за получаване на големи количества продукция за износ, за преработка, за вътрешния пазар и на фуража за добитъка е засиането и засаждането на втори култури под поливник. Предвидено е да се засеят 70 000 дка царевична, от които 20 000 дка за зърно, 6000 дка зелен фасул, 4500 дка дребноплодни краставици, да се засадят 12 000 дка карфиол, 2000 дка късни домати и други. За кратко време бяха осигурени необходимите семена.

Някои култури бяха засети непосредствено след изораване на унищожените посеви — царевича, зелен фасул, краставици. Сега се засажда карфиолът, късните домати и кравето зеле. Най-благоприятният срок за засиане и засаждане на късните зеленчуци е първата десетдневка на юли, най-късно до петнадесети.

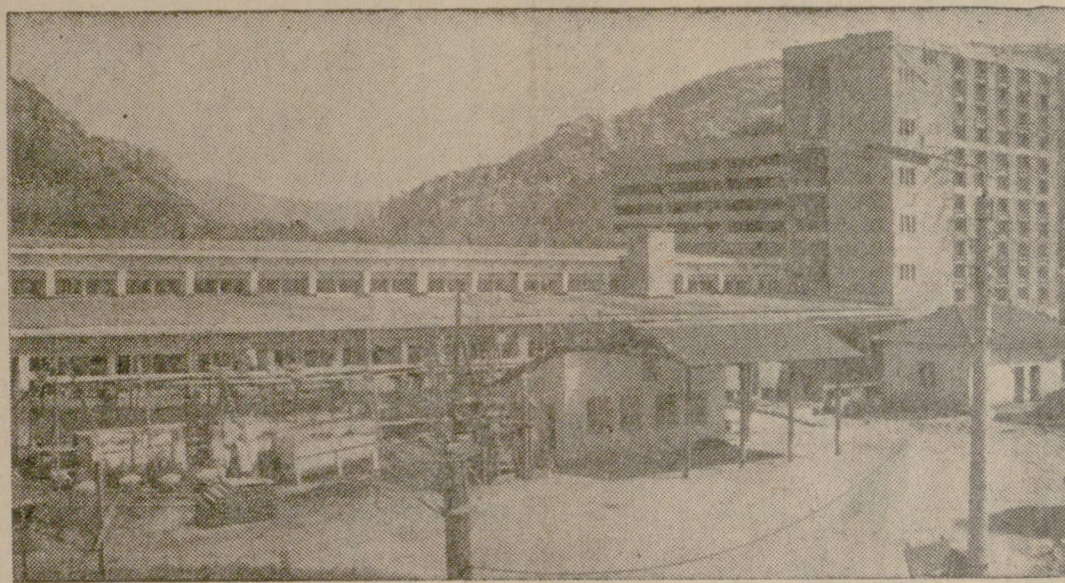
За да се получи планираната продукция и за да се компенсират нанесените загуби от природните бедствия, необходимо е не само навреме да се извърши засиането и засаждането на вторите култури, но и да се положат големи грижи за отглеждането им. Кооператорите от окръга от своята практика са добре запознати с отглеждането на късни зеленчуци. Необходимо е и близката и непосредствена помощ на ръководителите и специалистите на ТКЗС и ДЗС за получаване на повече и по-качествени зеленчуци. Преди

ди всичко трябва да се окаже помощ за навременното засиане на разсадите за карфиол и късни домати.

Вегетацията и началото на плодородието на късните зеленчуци протичат при сравнително по-висока температура и по-ниска атмосферна влажност. Тези условия не са благоприятни за растежа и развитието на културите, затова се налага да се приложи специална агротехника. Необходимо е да се поливат и окопават почвото, да се внесат по-големи количества азотни торове, а зелените факул, краставиците и карфиолът да се отглеждат между растителни култури. Късните домати, за разлика от ранните, дават най-добър добив при двустепенно отглеждане с четири съществения на главното стъбло и с три съществения на второто. Важно е също редовно да се културят и прекършват в периода от 25 август до 5 септември. Една от най-важните грижи за късните домати през време на вегетацията е редовното поливане. На рушаването на водния режим води до масово напукване и похабяване на плодовете.

Важна култура, на която през тази година много се разчита, е карфиолът. Кооператорите вече усвоиха неговата агротехника и получават високи добиви. За не го трябва да се определят най-плодородните участъци и да се внесат по-големи количества органични и минерални торове още при подготовката на почвата. Поливането е от изключителна важност. Някои градинари задържат развитието на карфиола чрез засушаване. Това е напълно погрешна практика, защото засушеният карфиол се развива слабо, бързо прецфтява и дава некачествена продукция.

Вторите култури и късните зеленчуци са важен резерв за осигуряване на доходите на кооператорите, затова трябва да се води упорита борба за получаване на повече и по-качествена продукция и за нейното цялостно оползотворяване.

Кипи трескава надпревара на строежа на новия хлебокомбинат във Велико Търново. Комбинатът ще влезе в строй до края на 1967 година благодарение неуморната работа на бригадите и ръководителя Станю Станев и Пеню Рашков.

Алековчани приключиха нътвата

Приключи жътвата в петък или най-късно в Алехово. Механизаторите на стопанството пожънаха с виндтроу 6617 дка и с комбайн 2853. Остават да се вършат още 1900 декара. Според думите на заместник-председателя Атанас Божанов

в събота и вършитбата ще свърши. Комбайнерът Атанас Дорнев от бригадата на 11 юли 1615 дка и овършал 486 тона зърно. След няколко дни

ще приключат жътвата и кооператорите от Горна Студена, Карансен и Павликени. В много стопанства наред с жътвата се извършва и сентабата на втори култури. Голям успех за Карансен е засиането на 11 840 де

кара с фуражна царевича. Не изостават и кооператорите от Павликени. Масларево, Полски Тръмбеш, Горна Студена, Овча могила и Полски Сеновец. В тези села с втори култури са засели по над 2000 декара.

ЕДНА ЛЯСТОВИЧКА ПРОЛЕТ НЕ ПРАВИ

Лятото е усилната полска работна дойде. Всички го казват, но не всички се приготвиха еднакво да го посрещнат. Разбира се, през време на жътвата най-важната и неотложна работа е да се прибере зърното. Но наред с това не по-малко важно е да се подобри битът на механизаторите, да се улеснят работните им условия.

Ръководството на Държавното земеделско стопанство в Златарица взе решение да се открият полски кухни и столове в съставните села. Сега усилено се живее в целия район на стопанството, дори и в балканските села Делинци, Разсоза, Шивачево. Но дори и сега, когато работата на полето е най-много, не навсякъде са организирани летни кухни. Някъде, например в Делинци, нито не е налице, на друго място — Златарица, Родина, работата е свършена напълно.

Малко село е Росно, има много

по-големи от него в района на стопанството, но тук летната кухня е организирана добре. Отрано са по мислили за хората, които прекарват почти цяло лято на полето. На тракторния бригадир Йордан Чолаков хрумнало:

— Я да разработим пустите места в стопанския двор и около него. Предложиха през пролетта той.

Заплетнали се шепата механизатори и сега на тези места зеленят царевича, боб, картофи, вече се берат краставици, скоро ще има и домати.

Само една маса и няколко стола имало отначало в работническия двор и столуващите се хранели на сменна. Сега кухнята блести от чистота, приготвя се обилна храна и броят на столуващите все повече се увеличава.

— Как няма да искат да се хранят тук, работниците, като всеки ден имаме топла и вкусна храна само за 10—20 стотинки — споделя

бригадирът Ангел Христов. Има ли желание за работа, има и резултати, разлят се и много полезни инициативи. С пари от профпрофсъюзната росненски закупил прасе. Един от работниците донесъл заек, други го последвали. С поддръжни средства механизаторите стъпнали в калци и въпросът за евтино и прясно месо бил решен.

А с какво се оправдават бригадирите в останалите села — не могат да намерят готвачи, трудно се яси храната, мъчно се набавят продукти и още един куп други пречки. Всичко това е само оправдание на слабата грижа за хората.

И в Росно има трудности — все още не е уредено разнасянето на храната до работните места, но с решителност и амбицията си ния платарите ще преодолеят трудностите. А в другите села? Една ластовичка пролет не прави.

М. ДИМИТРОВА

ЗА ПОЛЕТА НА МЛАДЕЖКОТО ДРЪЗНОВЕНИЕ

- РАЗХОДКА В БЪДЕШЕТО
- МАЛКО ИСТОРИЯ
- КАКВО НОСИ ЕДИН ДЕН

Йордан Марков се посипра, жените и топлата крие това поглежда ме и посочва с ръка: обикновено обръщение „бай Мишо“.

Тук след тукла редят строителите под ръководството на стръчния Иван Чучев. От време на време се чува гласът му:

— Приятелю, по-бързо!... И неговите момчета от поделение 1995 са неуморни. Те са наградени по случай Деня на строителя с диплом на ЦК на ДКМС.

По-нататък друга група излива бетон в последните чашки на мостовите колонни.

— Първият рунд свърши, бай Мишо — провиква се отдалеч един младеж. После разбират, че той е отговорник на групата и се казва Стоян Вачков. Ставаше дума за отлагане на чашка.

— Дайте път! Бързо!... И по релсите затрача претърби затова старият завод е изгубил част от внушителността си.

Йордан Марков, началник на питално строителство, така че лекателно разказва, че ми се иска да тръгна по лъсналата се индустриална магистрала, свързваща завода с града. На всичко това е все още бъдеще, макар и не толкова далечно.

Когато дошли момчетата на офицера Димитров, тук било истинско море, обрасло с трева и бурени. Имало много по-почвена вода, която пречела на работата, затова се погрижили да изкопаят отводнителен канал. Първата копка изправили през януари, а от март започнали да строят.

— Най-трудното вече мина. Основите са в земята — не без гордост казва техническият ръководител Мишо Николов. Той е много зает, защото приключва шестмесечното, но като всеки любезен домакин ме посещава по строителната площадка.

Гигантът кулокрън повдига като перца покривните панели. Една група момчета с лъсна

ли от пот гърбове монтират продължение на релсовия път за кулокръна. Малко встрани от тях е седнал рус младеж. Шом ни забелязва, той бързо става.

— Много се уморих, бай Мишо... — смутено, сякаш се оправдава, казва той и се поглежда към бързо наобиколити млади трудоваци.

— Бай Мишо, а ти как миглиш?... Бай Мишо, нали така трябва?

Като че се надпреварват с въпросите си те. Много ува

Ваня СТЕФАНОВА

ПЪРВЕНЦИ-КОМБАЙНЕРИ

1. Кирил Асенов Драганов от ТКЗС — Долина Липница, ожинал с комбайн СК-4 2650 дка и овършал 795 тона.
2. Стефан Петров от ТКЗС — Долина Липница, ожинал с комбайн СК-4 2488 дка и овършал 746 тона.
3. Матея Колев от ТКЗС — Моравия, ожинал с комбайн СК-3 1860 дка и овършал 729 тона.
4. Върбан Василев от ТКЗС — Страхилово, ожинал с комбайн СК-4 1827 дка и овършал 683 тона.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански задачи към 12 юли 1967 г.

Стопанства жътва втори култури дка

ТКЗС			
Алеково	100	1400	
Горна Студена	94	2760	
Карансен	91	11 840	
Павликени	87	2700	
Масларево	86	2900	
Долина Липница	85	1230	
Ресен	84	1200	
Върбовка	79	680	
Михалици	76	1610	
Полски Тръмбеш	75	3163	
Джюлюница	75	1200	
Дъсково	74	1750	
Моравия	70	2400	
Обединение	70	2000	
Овча могила	69	2500	
Полски Сеновец	65	2600	
Долина Оряховица	63	2120	
Драгомирово	63	1010	
Килифарево	61	500	
Полски Тръмбеш	57	3200	
Страхилово	56	1820	
Козлово	54	2200	
Бяла черква	54	1840	
Стражица	53	960	
Ореш	51	1200	
Сухиндол	50	730	
Лясковец	49	1700	
Самоводене	47	1270	
Камени	44	1990	
Драганово	39	750	
Сушица	31	750	
Асеново	22	410	

ДЗС			
Кесарево	65	910	
„Соватет“	62	1050	
Свиштов	46	850	
Златарица	43	800	
Церова кория	43	35	
Балван	42	800	
Велико Търново	31	725	
Буйновци	0	110	
Еброво	0	60	
Елена	0	0	
Константин	0	0	

Средно за окръга: 90 60

ХОРА И МАШИНИ

Жътва е. Гори небето. Тежко диша земята, уморена и щастлива като всяка родилка. Мирисът на узряла пшеница се носи над полето, омайва и радва хората с обгорели лица и напукани длани. И те са доволни. Трудът

им не е отишъл напразно.

Последни жътвени дни в ТКЗС — Павликени. Ето „Върбовския път“ — блок от 1000 дка пшеница. Стречу нас идва комбайнерът Цветко Йорданов. С комбайн СК-4 той вършее пожънато

то. Човекът и машината бързат, бързат...

По пътя вдига прах „Ифата“ на Недко Съев. Досега той е извозил над 400 тона зърно. Въпреки лошия път, увеличава скоростта — комбайнът не бива да чака. Двете машини са една до друга. Двамата приятели се поздравяват и... в мамина плисна златният поток. (На снимката).

...Хора и машини. Ето ги пак. За по-малко от петнадесет минути сме на стационарната площадка в стопанския двор. Тук само трима човека, с булдозер, семечиста машина ОБ-20 и веялка, почистват и прибират на складовете по 60—70 тона на ден.

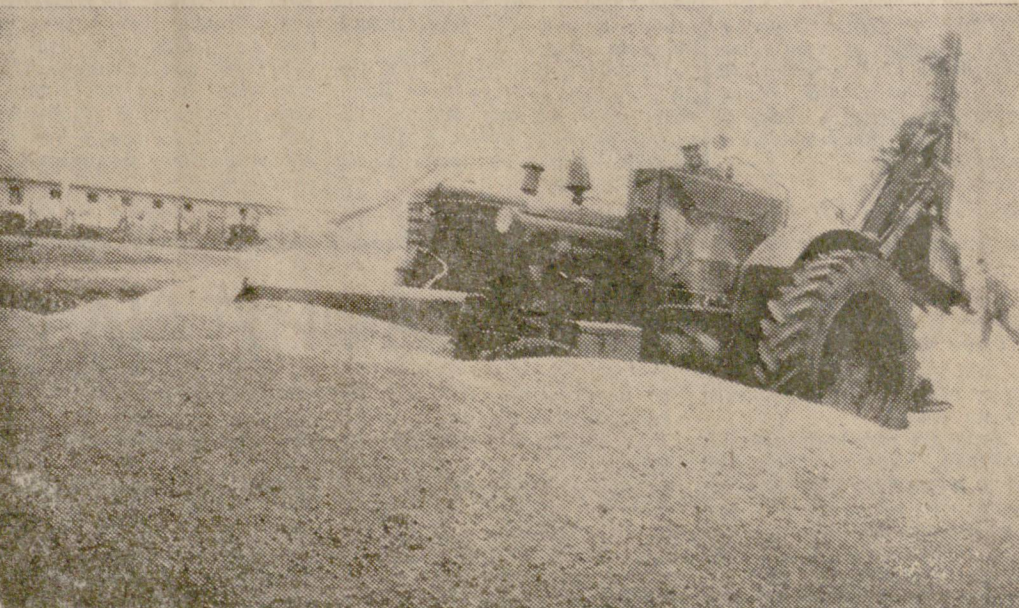
Трактористът Александър Бакалов също бърза. Той притиква към бункера стовареното зърно. (На снимката).

Оттам — обяснява механикът Стефан Нанков — един елеватор го издига в семечистателната уредба. По чистено, пак чрез елеватор, отива в коша над кантара, претегля се автоматично и влиза в аспираторно-венитилатор. С въздушна струя зърното се изпраща по тръби в склада. А отсеквите по тази тръба отиват в друга кутия, откъдето зърнотовара чът ги хвърля във веялната. Минавайки през нея, те се отделят от мекината и могат да се използват.

При веялната стои Димитър Ганев. Той се грижи за нормалната ѝ работа и също временно почиства площадката. Други няма. Трима, в съюз с машините, извършват работа, с която в миналото са се занимавали няколко десетки работници.

По-нататък е полустационарната площадка от веялка, заминава за складовете на „Зърнени храни“. И тук човек и машина. Веялната обслужва само трима. На двата зърнотовара работят надхвърлящи 70 години дядо Михо Пантелеев и Атанас Кънев. Помагат им Милко Кръстев и Йордан Петров — ученици в шести клас на училище „Бачо Киро“. (На снимката).

...Последни дни. Всички бързат. И хора, и машини. Прибира се най-ценното — хлябът.

Текст: Анг. ВЕЛИКОВ
Снимки: Ник. КАЧАКОВ

Конкретна и целенасочена масово-политическа работа

Решаването на задачите, поставени от Януарското съвещание на Централния комитет на БКП, изисква широка политическа и организаторска работа, мобилизиране усилията на работническите колективи, на инженерно-техническите кадри. Градският комитет на БКП във Велико Търново още през втората половина на януари разясни пред партийния, стопанския, профсъюзния и комсомолския актив въпросите, поставени от съвещанието. Почти във всички предприятия се състояха събрания, на които се изясниха задачите, поставени от съвещанието. По тези въпроси станаха разговори по цехове и бригади. В някои партийни организации — ДДЗ „Димитър Благоев“, Завода за радиоприемници „Васил Коларов“ и други, бяха поставени конкретни задачи на групата докладчици.

Значителна организаторска и политическа работа беше извършена и при разясняването на плана за тази година. В редица предприятия се появиха подходящи диаграми, лозунги, художествено изработени обещания на колективите. Градският комитет обаче прецени, че нагледната агитация все още не се използва добре като средство за мобилизация на силите. Затова бе обновен преглед на нагледните материали. Извършена бе проверка и по работата на радиоустройствата. Всичко това помогна за подобряване на масово-политическата работа.

Голяма част от предприятията в града работят по новата система на ръководство на народното стопанство. И резултатите от приложението й са положителни — така е в ДИП „В. Мавриков“, „Балкан“, „Победа“, „Васил Левски“. В Завода за радиоприемници например партийният комитет още в началото на годината организира курс със секретарите на първичните партийни организации, председателите на профкомитетите, началниците на цеховете. Пред тях са били прочетени седем доклада по новата система. Икономисти са изнесли беседи по цехове. Разгледани са тези проблеми и в семинара, който е организиран Заводският профкомитет, в званата на техническата учебна година. Изградени са комисиони от специалисти, които проучват резултатите от новата система.

Но не е така в Стройрайона и Спецрайона. Ръководството на Спецрайона например вместо да върши политическа и организаторска работа сред колективите, спори с висшестоящите организации във Велико Търново и Русе относно нерешеността на плана. Поради това работниците не са приели обещание за неговото изпълнение. А производителността на труда спрямо миналата година е увеличена са

мо с 4 на сто. С цел да се повишат икономическите знания на работниците и инженерно-техническите кадри по приложението на новата система, Градският комитет на БКП организира през май теоретическа конференция на тема: „Действието на закона за стойността при социализма и ролята на стопанската сметка в новата система на ръководство на народното стопанство“.

Отделни въпроси, които решават предприятията във връзка с изпълнение на задачите, поставени от Януарското съвещание, редовно се обсъждат от партийните бора, на партийни събрания. Така например първичната партийна организация при ДИП „Победа“, след като изслуша доклад за състоянието на производителността на труда, прие мероприятията, включващи подобряване на трудовата дисциплина, използване пълния капацитет на машините, повишаване квалификацията на работниците, обмяна на положителния опит. Освен това организацията е обсъждала и въпросите за качеството на продукцията, научната организация на труда.

В резултат на организаторската и политическата работа, извършена от партийните комитети, профсъюзните и комсомолските организации, на упорития труд на хилядите работници, инженери и техници, градската партийна организация с успех решава проблемите, поставени от съвещанието на Централния комитет на БКП. Показателен е фактът, че планът за общата промишлена продукция за 5-месечие е изпълнен по обем 105.11 на сто, като е дадена надпланова продукция за 2515 000 лева. Планът за производителността на труда е изпълнен 105.34 на сто.

Но съществуват и редица слабости, които пречат. На първо място масово-политическата работа не винаги е конкретна и целенасочена и не откликва своевременно на задачите. Незадоволителна е работата по подобряване на трудовата дисциплина. На редица места тя не е на нужната висота. Чувствително са увеличени отсъствията без разрешение и по болест. Данните за първото тримесечие показват, че поради отпуски по болест в предприятията не са дадени 29 698 човекодни, поради самоотпуска 2927 човекодни. Най-лошо е положението в това отношение в ДИП „Сърп и чук“, Градския промкомбинат и др.

На редица места не е решен добре въпросът за техническия прогрес, не се разширява рационализаторството. Малко се прави за обмяната на положителния опит. Николай ЦОНЕВ секретар на Градския комитет на БКП — Велико Търново

В събота, в Профсъюзния дом на културата във Велико Търново, се състоя съвместен пленум на Градския комитет на БКП и сесия на Градския народен съвет, посветени на въпроса за подобряване дейността на културните институти.

Доклад за работата на културните институти и учрежденията, за подобряване културно-възпитателната дейност сред трудещите се прочете секретарят на Градския комитет на БКП във Велико Търново Николай ЦОНЕВ. В него се направи задълбочена оценка на досегашната работа и се посочиха пътищата за по-голяма координираност в културната дейност, за повишаване качеството на културните прояви и изпълнителското майсторство на драматичния театър, оркестрите в заведенията за обществено хранене, самодейните състави и др.

По характера на разискваните въпроси пленумът и сесията имат особено значение и безспорно ще изиграят важна роля на бъдещия културен облик на града.

Първ взе думата за изказване Д. Куцаров, който се спря на

ЗА ПОДОБРЯВАНЕ ДЕЙНОСТТА НА КУЛТУРНИТЕ ИНСТИТУТИ

Усилията на колектива на ОП „Кинематография“ и градските кината за подобряване идейно-възпитателната работа. Той обобщава нуждата от самостоятелно латно кино и забавящото се про

ектиране и строителство на широкорамните кини.

Н. Даскалов говори за качеството на културните прояви, за базата и кадрите, като подчерта необходимостта от оперетна, празничната в музикалния

ДЕЙНОСТТА НА КУЛТУРНИТЕ ИНСТИТУТИ

В ГРАДСКИЯ КОМИТЕТ НА БКП И ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

Изказаха се и артистът И. Петров — за ролята и мястото на изкуството, както и на обществените дейатели, Вл. Блажев — за неизползваните възможности на висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“ и други.

По някои нерешени задачи, свързани с младежките организации, отношението взе първият секретар на Градския комитет на

ВЪЛНУВАЩА СРЕЩА

Вълнуващи минути изживява стотиците трудещи се и младежи от с. Първомай, които бяха препрели сядона на новата читалищна сграда. Неотдавна там се състоя трогателна среща с майката на големия български поет Пеню Пенев — любимия на младежката. Изгряваха на всички присъстващи растежи. Най-сетне завесата се отвори и на сцената излезе развълнуваната майка, която бе посрещната с бурни ръкопляскания, Мило и несприхливо, по майчински, тя ни разказа за краткия живот на своя обичан син, който написа адалновени слова за нашето ново време, който посвети живота си за благото на хората, на светлите идеали на комунизма.

Увлечен бе нейният разказ. Той ни отведе при строителите на младежкия ни град. Демонстрирай, кдето Пеню Пенев прекарва част от живота си, кдето написа прекрасни стихове, посветени на социалистическото ни строителство и на вярата в оше по-близкото бъдеще на Родина.

„Винаги, когато отивах на димитровските строежи — каз тя, — запарвах Пеню по скалите. Работеше неуморно, строеше новия ни живот. И наред с кирката и с лопатата, наред с кофата с хоросан или с бетон, държеше молива, пишеше, твореше“.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

Всички присъстващи останахме крайно благодарни за думите на майката-героиня, която дълго ще помним. В знак на признателност към паметта на поета, на майката на Пеню Пенев пионери поднесоха цветя и скромни дар, като й пожелаха крепко здраве и лично щастие.

САМОДЕЙЦИ

Най-възторжената възраст е ученическата. Тя прави чудни те хора мечтатели — приживим храла. Младият и упорит учител по пеене в СПУ „Бачо Киро“ в гр. Павликени Върбан Илиев с оперетата „Лилиана“ запази най-възторжените, създаде жив интерес към оперетното изкуство.

Още през декември на 1966 година младият музикант беше намерил оперетата и мъчаливо, но упорито работеше над нейното преписване и разучаване. След зимната ваканция започнаха репетиции. До късно вечерта светеше кабинетът по музика. Неукрепнали са още гласовете на младите самодейци. Диригентът Върбан Илиев неотстъпно разучаваха картината след картина, ария след ария. Върху постановката положи много труд учителят Стефан Стойков, а Иван Тончев подготви ориенталския танц. Постараха се и кроачите — Иван Сбев и Елена Базакова, които ушиха прекрасни костюми за изпълнителите. Самодейният ученически оркестър беше подсилен от възрастния виолончелист Н. Гюзелев, баща на известния наш оперен певец Николай Гюзелев.

На премиерата самодейците се вълнуваха много, сръптата им се свиваха и тръпнеха заедно с първите трпки на радостта. Прозвуча увертюрата. Завесата бавно се вдигна сред бурни ръкопляскания.

Със своята искреност и непринуденост учениците стигнаха до сръптата и душевната зригелите, разчувстваха ги. Възхищение предизвикаха мелодияните арии, изпълнени от Виолета Ерусалимова, Росина Кирилова, Венцеслав Събев, Магдалена Филипова от IX-в клас, Иван Петков от X-а, Веска Димитрова и Ганка Върбанова от VIII-а и др. Много грациозност и пластика имаше в ориенталския танц, изпълнен от учениците Емилия Ангелова, Надежда Рабчева, Стефка Дончева и Милка Тодорова.

Оперетата „Лилиана“ успешно беше представена и в селата Михаил и Каранен.

Оперетата „Лилиана“ успешно беше представена и в селата Михаил и Каранен.

Оперетата „Лилиана“ успешно беше представена и в селата Михаил и Каранен.

Оперетата „Лилиана“ успешно беше представена и в селата Михаил и Каранен.

Оперетата „Лилиана“ успешно беше представена и в селата Михаил и Каранен.

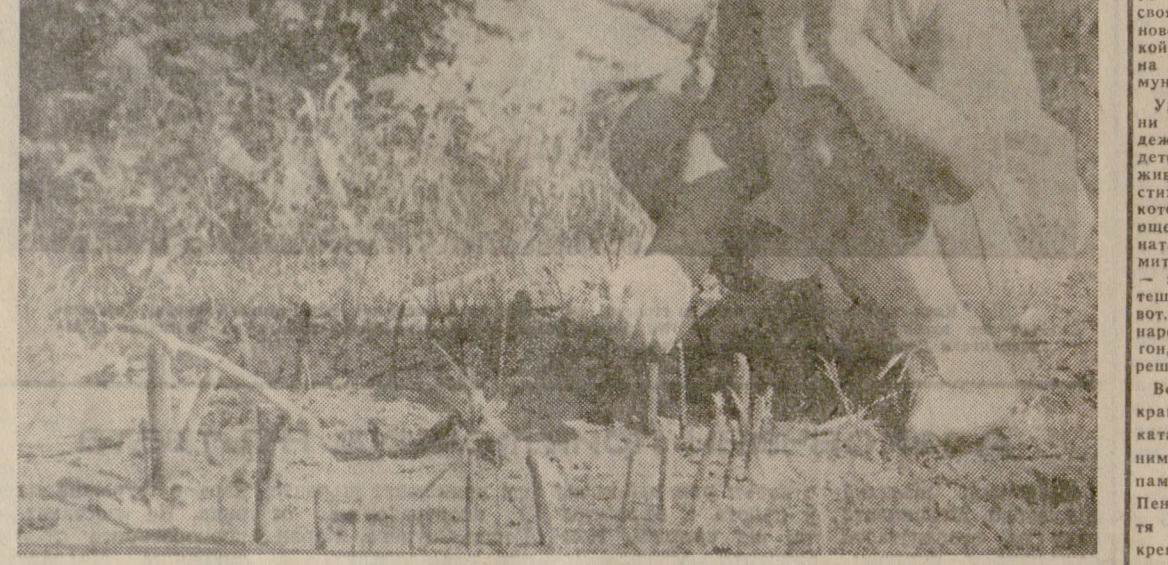
Оперетата „Лилиана“ успешно беше представена и в селата Михаил и Каранен.

Оперетата „Лилиана“ успешно беше представена и в селата Михаил и Каранен.

Оперетата „Лилиана“ успешно беше представена и в селата Михаил и Каранен.

Оперетата „Лилиана“ успешно беше представена и в селата Михаил и Каранен.

Оперетата „Лилиана“ успешно беше представена и в селата Михаил и Каранен.

ЛЯТО Фотохуд: Н. КАЧАКОВ

БРИГАДИРСКО ЛЯТО

МАЛКА ПОЕМА ЗА СЛЪНЦЕТО

Те не го очакват. Потеглят в хладната утрин, когато тревата роси краката им, работните дрехи се синят в дълга редица. Кратко спиране, инструментите са взети, изкопите протегат влажната си снага. Кирките ритмично откъртват спелналите буци, потта избива на челата.

Слънцето оше го няма. Бригадирите копат. Лопатата след лопатата нараства купчината. Тодор Иванов дава съвети, Ружка Томанова и Лилия Койчева погледват към момчетата. Те пак почиват. Почиват дълго, толкова дълго, че погледите на останалите се обръщат към тях.

Слънцето е изгряло. От бригадирите никой не пуши „Слънце“. Всички са на „Арда“. Това напомня за речна прохлада, за вода.

А на обект „Промкомбинат“ вода няма. Носят я с една един ствена дамджана. Една дамджана за 15 души.

Слънцето пак пече. То е щедро, горещо, но тук не е море, няма плясък, а само пръст, градина купчини пръст и плитичи изкопи. Човек не може да се скрие от тях.

Всички работят. Евгени Коларов успява между две поредни потъвания на лопатата да каже някоя шега, за да ежне смехът.

Смях под палецето слънце. Работата олеква, когато се смееш, когато лееш. Момичетата пееша първия ден по пътя за обекта. Петимата — Христо, Кирил, Димитър, Евгени и Тодор подхвърляха: „А на връщане? Пак ли ще пеете?“ Песента заглъхна, после отново екна.

Нямаше слънце. Липсваше соленогорчивата пот по челата. Все още никой не погледнаше дали има прищипи по дланите си.

Сантиметър след сантиметър под слънцето. Пръстта става влажна, залепва за лопатите. „Почивай! Почивай!“ Силната зова, трансираторът тенесионно излъчва своя „Бунет от мелодии и ритми“. Гласът на познатия певец припва неомръзватата песен. Но трябва да се става!

Отново под слънцето. Отново познатите движения. Някой под мига: „Когато се наливах основите“. Ясно, това е българист. А останалите, момичетата, са русистки. Пенка и Христо са завършили.

СЪС СРЕДСТВА НА КООПЕРАТИВА

Така е всяка година — шом привършат учебните занятия, повече от 150 пионери от Основното училище в Долна Оряховица сгятат раниците и куфарите и поемат пътя към лагерите и курортите.

За тазгодишната лятна почивка на децата на кооператива управителният съвет на стопанството отпусна 1600 лева. Тези дни се завършат пионерите от първа смяна, които летуваха в лагера край с. Венково, в Еленския балкан. Това е собствен лагер на Долнооряховското стопанство. Там за децата са създадени всички условия за ползотворен отдих и здружен живот.

Неотдавна в Долна Оряховица лунна първият за тази година бригадирски огън, с който бе открито средношколското бригадирско лято. В първата смяна се валисаха стотина средношколци и осмокласници.

Ст. Агов

ИКОНОМИЧЕСКАТА ГЕОГРАФИЯ НА СССР ЗА 50 ГОДИНИ

Дореволюционна Русия беше аграрна страна с изостанало селско стопанство. Статистиката показва, че на всеки сто жители 82 са живеели на село. Относително неговията тежка промишленост е била съсредоточена в ограничен брой райони: машиностроенето — в Петербургския, текстилната — в Московския, металургическата — в Донецкия и Уралския, нефтопреработващата — в Бакинския.

Общото ниво на промишленото развитие беше доста ниско. На глава от населението се е произвеждала продукция 13—14 пъти по-малко, отколкото в САЩ и Англия, въглища — 25—26 пъти, чугун и стомана — 9 пъти. Относителният дял на Русия в световното производство на промишлената продукция е бил 4 процента и не е надхвърлял 12,5 процен

та от обема на производството на САЩ. Наследството, което получи младата съветска държава, беше доста бедно. Като пристъп към икономическо преобразование на страната, социалистическата държава започна планомерно и целесъобразно да осъществява научнообосновано развитие на производителните сили на всички републики и райони. Основният замисъл на народностопанските планове на СССР беше да превърнат „бедната и слаба матушка „Рус“ в могъща индустриална държава, да осигурят път на победа на социализма.

Огромната територия на Съветския съюз се отличава с колосално разнообразие на природно-икономическите условия. Въпросът, как и къде да се развиват производителните сили, какви отрасли на производството и в кои републики и райони да бъдат разпределени, имаше огромно значение за страната.

На по-малко важна икономическа проблема беше и това, че три четвърти от населението на Съветския съюз живееше в европейската част, докато главната маса

от природните ресурси бе разположена на изток — на 2 до 4 хиляди километра от основните производствени центрове. Разумното съчетаване на районите за добиване на топливно и суровини с централите за производство и консумация на продукцията при минимални разходи беше сложна и трудна задача. Как бяха решени тези проблеми в СССР през периода на социалистическото строителство?

През годините на съветската власт във всички републики и райони на СССР бяха създадени мощни производствени сили. Построени и реконструирани бяха над 40 000 предприятия предприятя, ръководени от висококвалифицирани кадри. В основните части на страната бяха проучени и създадени крупни минерално-суровинни и топливно-енергетични бази. Прокарани бяха 50 000 километра жп линии, от които бяха електрифицирани 27 000. На базата на 25-те милиона дребни селски стопанства бяха организирани 48 000 едри меюханизирани колхоза и совхоза. Производството на про

мишлената продукция в страната се увеличи 66 пъти, а на селскостопанската 2,8 пъти.

Темповете и нивото на развитието на производителните сили на Съветския съюз са толкова високи, че неговото положение на икономическа карта на света коренно се промени. По производство на електроенергия и стомана, по продукция на машиностроенето СССР зае първо място в Европа и второ в света, а по добив на въглища и дървесина, по производство на ситна захар е на първо място в света. Имайки 7 процента от населението на земното кълбо, съветската страна произвежда 20 процента от цялата световна промишлена продукция.

Съветският съюз не само изпревари ГФР, Англия и Франция, всяка от които стоеше пред царска Русия, по производство на промишлена продукция, но и създаде промишлена продукция и национален доход по-големи, отколкото всички посочени страни взети заедно. Съветският съюз вече достигна две трети от обема на промишленото производство на

САЩ. И всичко това той постигна само за 30 години мирно строителство, започто останалите години от 50-летия бяха години на разрушителни войни, наложени на Съветския съюз, и на следващо възстановяване на народното стопанство.

СССР представлява огромна строителна площадка. На строежите на страната са наети повече от 7 милиона души, използват се 75 000 екскаватора, 90 000 подвижни кранове и много друга техника. По производството на цимент и на железобетонни конструкции СССР е на първо място в света. Всяко деценожие в строя влизат дветри нови или реконструирани предприятия и повече от 5000 апартамента. През 1966 година например влязоха в експлоатация 10 милиона квадратни метра нови енергетически мощности, два крупни нефтопреработвателни завода в Ленинградска област и в Украйна, Алуминиев комбинат в Изотен Сибир, завод за изкуствени влакна в Поволжието и т. н.

Научните изследвания правят пътя за промишленото овладяване на огромната

територия на страната. Вслка година в степите и пустините, в планините и тайгата работят около 10 000 геоложки експедиции и групи.

Съветският съюз има най-благоприятния минерално-суровинен баланс. Прочуни са запасите на 16 най-важни вид минерални суровини и топливо. За 14 от тях СССР е на първо място в света (общите запаси на въглища, нефт и газ, на желязна, манганова и оловно-цинкови руди и др.). Нефто-газодобивната площ на СССР е 11 милиона квадратни километра.

Сведенията за полезните изкопаеми бързо остаряват. Запасите от природен газ в СССР през последните десет години се увеличиха повече от 120 пъти. Дълго време промишлеността на Съветския съюз изпитваше недостиг от диаманти. През 50-те години в Якутската тайга беше открита обширна диамантена зона. През последните години бяха открити ценни ресурси в пустините — нефт и газ — в Каракум, злато — в Казълкум, в европейската част нефт бе открит в Украйна и Белорусия, калиеви соли — в Белорусия и т. н.

Съветският съюз разполага с ресурси от всички видове суровини, които са достатъчни както да задоволят вътрешните нужди, така и за износ. Само в Курската магнитна аномалия са концентрирани запаси на желязни руди, които биха стигнали, за да се осигури черната металургия на целия свят за дълги времена.

Важно значение за икономическото развитие на СССР имат почвите. Страната разполага с огромна зона от плодороден чернозем и със значителна зона от субтропична. През годините на съветска власт общата посевна площ се увеличи почти два пъти.

Големи са съкровищата на зеления океан. Почти половината от цялата територия на СССР (без Заполярнието) е покрита с гори. На СССР се падат около 40 процента от световните запаси на дървесина. Добивът на дървесина се увеличи от 30 милиона кубометра през 1913 г. на 273 милиона кубически метра през 1966 год.

Н. НЕКРАСОВ член-кореспондент на Академията на науките на СССР

Ал. ВЕДИЩЕВ Агенция „НОВОСТИ“

Двусменната работа в кравефермите

ЗА УПЛЪТНЕН РАБОТЕН ДЕН, ЗА КУЛТУРНИ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТ

Техническият прогрес в селското стопанство гърбва да се съчетава с най-прогресивните форми на организация на труда, с всеотдайно повишаване на културата на селскостопанските труженици. Социалистическото селско стопанство и новите отношения, които се изграждат на село, водят до превръщане на труда на кооператорите в разнообразен на промишления труд. Както в промишлеността, така и в селското стопанство стои въпросът за уплътняване на работното време и намаляване на работния ден. Това е особено важно за животновъдството, където работата започва сутрин рано и трее до късно вечерта.

В животновъдните ферми работят хиляди кооператори. Правилно да се организира техният труд е задача, която има и социално, и стопанско значение. Трудът трябва да бъде производителен, да не се пропилява времето на животновъдите във фермите и същевременно да се осигури нормален работен ден. При едносменната работа те престояват по фермите до 14 часа. Свободното си време там се стремят да запълнят с друга работа или пък губят за завършване по домовете си и обратно. Получава се така: ако животновъдът отдели по-голямо внимание на домашните си работи — изостава работата му във фермата, ако стои постоянно във фермата — той се откъсва от дом и семейство, липсва се от културни условия за живот.

ДА СЕ ПРЕОДОЛЕЕ ТЕКУЩЕСТВОТО, ДА СЕ ПРИВЛИЧА МЛАДЕЖТА

Непоносим е такъв труд — сутрин да се събужда и вечер да се замръква във фермите. Продължителният работен ден изчерпва силите на животновъдите, накрая те „претупват“ работата, за да се върнат изморени в къщи. Това е и основната причина за текучеството в животновъдството, а младежите да отбягват да работят там. В редица ферми вече е трудно да се намерят доячители, пасири, свиневади. Независимо, че животновъдите са добре платени, младежите се стремят към промишлените предприятия. Тях особено ги интересува твърдият осемчасов работен ден, по-добри те условия за културни развлечения и живот, които осигурява градът. Това особено осезателно се чувства в крайградските стопанства. Затова първостепенна задача е да се подобри организацията на труда във фермите. Едно от основните мероприятия в това отношение е прилагането на двусменната работа.

ВЪПРОСЪТ СЕ РЕШАВА ОТ МЕХАНИЗАЦИЯТА

Двусменната работа не е нещо ново. Но сега тя се решава в условия на механизация на фермите. За да се внедри е необходима поне минимум механизация — доенето на кравите, почистването на оборския тор. Затова

доячките от кравефермата на Полски Сеновец преминаха на двусменна работа след като се монтираха верижно-лопатковите транспорттори, а машинното доене е внедрено още от 1962 година. Без механизация на основните трудови процеси не може да се премине към двусменна работа със същия брой доячители. Двусменната организация на работа може да навлезе в млечните кравеферми след като е въведена механизацията.

И ЗА САМАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА РАБОТАТА

В нашето стопанство работят на две смени шестнадесет доячители, които обслужват 320 крави. Кравефермата в Полски Сеновец премина на две смени от началото на ноември миналата година, а в Кушина — от началото на март тази година. До тогава доячители работеха с по един доилен апарат и обслужваха по двадесет кра

Из опыта на ТКЗС в Полски Сеновец

ви. Преминането към двусменна работа стана, като се обединиха групите на двама доячители, при което единият работи първа, а другият — втора смяна. Следователно двама доячители обслужват четиридесет крави, но работят по 8 часа. При доячители се намират доилните апарати, а сухостойните са отделени в сухостойната група и отелените до двадесетия ден — в родилното помещение. Така че е рядкост доячители да обслужват едновременно четиридесет крави. Групите се обединиха по дължина на яслата.

От голямо значение е да се подобрят доячители, които ще работят заедно на две смени. Тук трябва да се спазва напълно принципът на добротворността. В кравефермите не срещнахме трудности, защото доячители работят от дълги години и са здрав колектив. При преминането към двусменна работа нормите не се промениха. Това е лесно обяснимо, защото не се промени броят на доячители и броят на кравите, които обслужват.

При обслужване на кравите с два апарата се постига най-добро уплътняване на работното време. При едносменната работа с един апарат доячители престоява, като чака да се издои кравата. Ако пък започне доенето на друга крава на ръка, допуска се доилният апарат да престои на вимето повече, от колкото е необходимо.

Първата смяна постъпва сутрин от четири часа. Тя дои кравите, измива съдовете, почиства обора, води кравите за осеменяване, отвързва и ги вързва, залага фураж и дои на обед. Работното време на първа смяна завършва в 13 часа. Осигурява й се почивка от час и половина.

Втора смяна постъпва в 13 часа, като приема кравите от първа. Доячители, работили сутринта, запознава другаря си с особеностите в групата,

със здравословното състояние на животните, ако има нередности и пр. Доячители от втора смяна започва работа с обора на кравите, пуска ги, залага фураж и дои вечерта. Пастирите постъпват в пет и половина часа и работят до 17 часа. Те извършват оборския тор, събран през нощта, осигуряват кравите с постеля и фураж, изкарват ги на водопой и разходка. На доячители е осигурена двукратна почивка — сутрин и след обед. Всяка седмица става промяната на смените на доячители.

ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕТО НА ТРУДА

Оборотите, в които се работи на две смени, са за осемдесет крави. В един обор работят четири доячители, двама пастирите и един шофьор. Възнаграждението на доячители се начислява върху надоемо мляко и за заплождаване на кравите. Пастирите получават 100 процента от средното възнаграждение на доячители от обора, а шофьорите — 65. Работната заплата се начислява от продукцията, получена от групата, и се дели на двамата доячители. Не е правилно да се определя възнаграждението поотделно на доячители, в зависимост от млякото, което е надоил. Това води до спорове между тях. Заплащането върху общото мляко от двете смени е най-правилно, тъй като развива чувството за колективност и укрепва доверието в другаря.

В нашите ферми доим с разгъната „Рибена кост“ с двутактови доилни апарати. За да доим машинно и когато няма електричество, към вакуум-помпите монтирахме бензинови двигатели от сенокосачка „Родина“.

РЕЗУЛТАТИТЕ

Фермата в Полски Сеновец е кандидат-племенна с млечност — 2800 л от крава, а в Кушина е стокова, с млечност — 2600 литра. От възвешдането на двусменната работа няма още години. Практиката обаче категорично я потвърждава, като по-прогресивна организация на труда. В кравефермата в Кушина навлязоха младежи, като Гинка Велчева, Мария Аврамова, Иванка Недева. С желание преминаха на двусменна работа и от Полски Сеновец — Иван Зарзаланов, Димитър Христов, Стефан Бодурков, които работят близо десет години като доячители. Добре се изпълнява и планът за млякото. Тази година в кравефермата — Полски Сеновец е надоемо за петмесечието по 1314 литра от фуражна крава при 1145 за същия период на миналата година. В кравефермата в Кушина имаме съответно 1073 л и 937 за миналата година.

Двусменната организация намери добър прием в кравефермите на стопанството. Останалите животновъди започнаха да сравняват своя труд с труда на доячители, които работят двусменно. Затова е необходимо да се разшири приложението на двусменната работа, като се въведе и в останалите ферми.

Кръстьо ДОНЧЕВ
главен зоотехник на ТКЗС — Полски Сеновец

По-висока квалификация на кухненския персонал

По инициатива на междусъюзния клуб на профсъюзите и отдел „Търговия“ при Градския народен съвет — Горна Оряховица, бе организирана среща за обмяна на опит по работата на столовете към предприятията и учрежденията. За по-делово прогледане на срещата столовете бяха групирани съобразно броя на столоваците и инвентара в три групи. Първата група столове обмени опит с колектива на стола при Държавния захарни завод, втората — със стола при ДСП „Булгарплод“, а третата — със стола на цех „Бабенел“ на пивоварния завод „Балкан“ — Велико Търново.

Участниците в срещата останаха доволни и направиха препоръки към профсъюзния клуб и за напред да организира такива мероприятия, с които се помага за повишаване квалификацията на кухненския персонал.

В. Йовчева

Никола Рашков и Кольо Жеков са едни от най-добрите бетонджии от Строително промишлено предприятие в Горна Оряховица. Овладеват се с трудолюбие, упоритост и с произвежданите изключително качествени подутрби за мелiorативното строителство. При дневна норма 12 броя, те изработват по 18-20.

БРИГАДИРЪТ НА МЛАДИТЕ

— Беше през 1951 година, когато постъпих на работа в „Металургия“ — започна разказа си Стефан Лисичков. — Стана вече 16 години стоя зад струга. Само че първият, на който почнах работа, не бе като този — поясни той. — Много вода изтече оттогава. Налягавише напред. А-а-а, за стригарка ли? Обичам си го. Почна ли да работи, виждеш само резака и детайла.

Наистина, като го гледа човек отстрани, лицето му строго, навдесено над струга, без нищо едно трепване, съсредоточено след работата на резака. Само точните и отмерени движения на ръцете и растящата купчина готови детайли дават признак на живот у него. Петнадесет години! Не са

малко.

— Постъпих младеж — продължи Стефан, — но и сега се чувствам млад. Работя все сред млади хора. Всички те са прекрасни. Свиквам с тях. Ех, понякога се поскарвам. То без това не може — махва с ръка той. — Ето Кънчо, Антон, Симеон, Иван, дето се казва, са мои ученици. Добри стругарски станаха. Отначало им бе трудно. Посвикнаха с работата. И ето сега ни съперничат вече. Пък и техникум завършиха.

Стефан Лисичков вече е на четиридесет и две години, но е с млада душа. Бригадир е на младежката бригада „В. Комаров“ при стругарския цех на завода от няколко години. До сега и той, и бригадата му не

са се посрамвали. Трудовите си норми изпълняват 160 на сто, а годишните си планове — около един месец предсрочно. Така е всяка година. И в пред първомайското, и в предсрочно септемврийското съревнование те са винаги начело.

Най-големият успех бригадата постигна през миналата година в дните пред Деветия партиен конгрес. Удостоена бе със звание „Бригада за комунистически труд“. През тази година стана първенец-бригада в организираната преглед от Окръжния комитет на ДКМС по движението за комунистически труд, за което бе удостоена с парична награда и грамота. „Един за всички и всички за един“ е лозунгът, който слотва младежките редици, кара

ги те да бъдат по-бойки, по-устойчиви в делата си.

— Успехът не се постига лесно — казва Стефан Лисичков. — Трябва труд, много труд. Разбира се, и учене.

В дългогодишната си практика той е обучил над двадесет младежи. Закармил ги е със своята обща към машината, към работата. Живял е с техните работи и скърби. Насърчава ги и в трудните моменти. Оказвал им е помощ. Затова го и обичат, уважават и слушат.

Трудът му е оценен от заводското ръководство. Удостоен е с лични награди от Заводския профкомитет, от Мунисветово на машиностроително като висококачествен, работещ със собствен качествен щемъл.

Радослав МИРЧЕВ

УСПЕХИ В НИСКОТО СТРОИТЕЛСТВО

ВСЕКИ изминат ден нашият окръжен град става все по-хубав и по-привлекателен. Сякаш не забелязваме колко бързо никнат новите жилищни блокове, как ден след ден се простират надлъжни асфалтирани улици, как се ширват нови паркове и кътчета за отдих. Заслуга за всичко това имат и работниците от сектор „Строителство и поддържане“ към СП „Жилищно строителство и благоустройство“ — Велико Търново. Когато помощни началници на този сектор Александър Анчев да мисли някои бригади-първенци, той бавно и отмерено заговори:

— Знаете ли, при нас има много трудолюбиви хора. И интересното е, че често се случва да имаме на онези, които до преди известно време са били първенци, да се нареждат нови. Работят хората ни, не се шегуват.

Постигнатото наистина не е малко. Бригадата на Иван Кулезов от „Паркове и градини“ е изпълнила плана си 195 на сто, а бригадите на Георги Генчев и Михаил Йовчев от пътно строителство — 175 на сто.

Цифри, имена. . . Но нима само в това е същността на работата? Не! И аз разбирам, че в предприятието работят и бригади

като на Стойко Дончев — пътно строителство, с изпълнение на плана 178 на сто, на Трифон Свиричев — ремонт на тротоари — 160 на сто, които са „душата“ на колектива. В продължение на няколко години те дават непрекъснато отлично качество на извършената работа.

Когато зададох въпроса, какво предстои да се извърши до края на годината, другарят Анчев зареди едно след друго имената на улиците. Трябва да завърши асфалтирането и да се благоустроят ядлост на улици „Балванска битка“, „Димитър Полянов“, „Мизия“, „Странин“, „Славянска“, „Цветарска“.

Освен това ще се асфалтират част от улици „Гео Милев“ и „Яворов“. Предстои да се разширят парковете № 2 и 3 и да се преустрои паркът в квартал 115.

Когато слуша човек за извършеното и това, което предстои да се направи, някаква сладост се разлива в гърдите му. Защото наистина никак не е малко. Една след друга се опат черните ленти на улиците, една след друга се ширват новите площи на парковете. И за всичко това голям дял имат те, скромните работници от сектор „Строителство и поддържане“.

Ал. БЪЧВАРОВ

БОГАТ УРОЖАИ

С БОГАТ урожай тази година зарадва кооператорите от Бяла черква. Пожънати са вече 2000 дка ечемин, 1500 дка пшеница с комбайни и 2200 — с виндтруери. Средният добив от ечемин достигна от 450 до 500 кг от декар. Най-добри постижения сред механизаторите има комбайнерът Веселин Вълчев, който досега е овърнал близо 520 тона зърно. Добивът от пшеницата

от някои блокове е към 500 кг от декар. С трие сламопреси вече е прибрана сямата от 500 дка, които вече са засети с зори култури.

И трите полевъдни бригади отделил хора през тези дни и за напояването на прелетните култури. Досега са оросени около 200 дка слънчоглед и 150 дка захарно свекло.

П. Иванов

ТРУДОЛЮБИВ КОЛЕКТИВ

Трудолюбив е колективът на кравефермата в Паличи. По тъмно идват и по тъмно си отиват доячители. Миналите години те неведнъж са били на първо място в стопанството, даже и в окръга.

И през първата половина на тази година те са доволни от ра-

ботата си. За петте месеца вместо 200 тона предадоха 223 тона мляко. Резултатите за полугодие то са добри. Някои доячители вече изпълниха плана за шестмесечното. На първо място са Донка Рашева и Невена Николова.

Х. Николов

Продавам

двуетажна къща. Опръзване един етаж до октомври. Бояджиеви, „Хаджи Димитър“ 43—Велико Търново

Продавам

запазен „Москвич—407“, Пашунов, „Хаджи Димитър“ 2, телефон 405 — Свищов.

ДСО „Специализиран район“ — Велико Търново

ТЪРСИ:

КВАЛИФИЦИРАН СТРУГАР от IV до VI разред;
АВТОМОНТОРИ от III до VI разред.

Заплата съгласно повременно-премиалната система 3—1

Държавна строителна организация — район „Смесено строителство“ — Русе

ТЪРСИ

3 строителни техници със стаж по специалността над 5 години за технически ръководители на обекти в гр. Русе.

Заплащане по новите щатни таблици. Квартирите подигурени за семейни и ергени. За справки и запитвания ДСО — район „Смесено строителство“, ул. „Съборна“ № 1, Русе. Телефон 45—68

3—1

Професионално техническо училище по машиностроене — Горна Оряховица

съобщава на интересувашите се, че за учебната 1967/68 година приема ученици за първи курс по специалностите:

1. Лепар-формовчик;
2. Шлосер-матричар;
3. Машинен шлосер;
4. Стругаро-фрезист;
5. Шлосери за тегло-измервателни уреди — гр. Лясковец.

Срок за подаване на документи 25 юли 1967 година.

Градски промкомбинат — Велико Търново

Окръжна експериментална база

търси:

Един машинен конструктор;

Двама шлосери-матричари от V до VIII разред.

Заплащане по повременно-премиалната система.

2—1

Потребителна кооперация „Грозд“ — с. Върбовка, Великотърновско,

съобщава на интересувашите се, че продава леготарна кола „ВАРШАВА—ПИКАП“.

Желаещите да я закупят да се явят пред ръководството за извършване на продажбата.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ЗАВОД ЗА ГОРИВНА ТЕХНИКА „МЕТАЛУРГИЯ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

съобщава,

че има следните вакантни длъжности:
ДВАМА СНАБДИТЕЛИ И ЕДИН НАЧАЛНИК СКЛАД.
Кандидатите трябва да имат завършено средно образование. Заплата съгласно щата.

Справка: отдел „Материално-техническо снабдяване“ при завода. Телефон 4—61—55.

ДП „Българска роза“ — Горна Оряховица

ТЪРСИ

огняри за временна работа.
Може пенсионери, на които не се намалява пенсията.

Държавни захарни заводи — Горна Оряховица

търси
Вулканизатор — VIII разред за ръководител на отдел.

Борба

БОЕВА БРАТСКА ДРУЖБА.

(По случай 90-годишнината на Васил Коларов)

Голяма дружба, продължила до края на живота им, свързва Георги Димитров — ажда и учителя на българския народ, и Васил Коларов — неговия най-близък и верен спътник. Двамата верни синове на нашия народ, достойните ученици, събратници и продължители на делото на Димитър Благоев, се срещали и обличали, за да останат свързани за цял живот с взаимно уважение и доверие, с близко приятелство и сътрудничество.

Техните пътища се срещали в борбата за изграждането на работническото движение в България, за създаването на революционната партия на българската работническа класа, в славните битки, които трудиците се в нашата страна водиха против буржоазията и монархофашистката клика. И двамата доживяха да видят тържеството на своето голямо дело и да дадат безценния си принос като мъдри строители на нова България.

... Малка моторна лодка, която ту се губи, ту се издига на гребена на някоя вълна, със задъхаваша боботене бавно се движи към светския бряг. В нея са Георги Димитров и Васил Коларов — пратениците на ЦК на БРСДП (т. с.) на Втория конгрес на Комунистическия интернационал в Москва. За нещастие в открито море те биват арестувани от румънските власти и след дълги перипетии успяват да се завърнат в страната.

... 9 юни 1923 година! Извършен е монархофашистки преврат. Изходът от откритата от преврата криза по въпроса за властта не може да бъде друг, освен въоръжено въстание на масите в името на едно работническо-селянско правителство. И съдбовното решение е взето: въстание! Първото в света антифашистко въоръжено въстание! Начело са безстрашните революционери Георги Димитров и Васил Коларов.

... 22 юни 1941 година! Хитлеристките пълчища нахлуват в съветската страна. Георги Димитров, всеприсъщият ръководител на Партията, вдига лозунга за въоръжена борба срещу хитлеристките окупатори и техните български слуги. По Радиостанция „Христо Ботев“ с огнени слова Васил Коларов зове българския народ на решителна схватка с врага. За сплотяването на всички патриотични сили в страната по инициатива на Георги Димитров се създава спасителният за нашия народ Отечествен фронт. В изработването на неговата програма най-активно участва Васил Коларов.

... Свободата е изгряла над отрутената ни родина. Партията и народът с нетърпение очакват завръщането на своите верни синове. И те, след 22-годишна емиграция, се завръщат. Техният богат опит и голям талант са така нужни за възстановяване на разрушеното от войната народно стопанство, за запазване на териториалната цялост на страната, за издигане авторитета на България на международната арена. И те дават всичко свое, без остатък, за постигането на тази трудна задача.

Стефан ЛАЧЕВ

За паметника на П. Р. Славейков

Комисия в състав: проф. Иван Фунев, Георги Апостолов, Ненко Маров, Панайот Димитров — скулптори и представители на Градския народен съвет, огледаха глинените мащета на паметник на Петко Рачов Славейков, който ще се издигне пред къщата-музей в родния град на поета — Велико Търново.

Всички бяха единодушни, че няколкогодишният труд на скулптора Благой Илиев, дълбоко запознаване с творчеството на автора, са позволили на твореца да пресъздаде един монументален образ. Това е една сериозна творба, от която лъха състоянието на българина, възрожденската епоха, интелектуалната епоха.

Направени бяха някои дребни бележки, които ще бъдат нанесени при окончателното довършване на макета и отливането на паметника.

ПРИ ГОЛЕМИЯ ХУДОЖНИК БОРИС ДЕНЕВ

Неотдавна представители на културната обществено на Велико Търново посетиха в София своя именит съгражданин, заслужил художник Борис Денев, който от години е прикован на легло. Това беше един малък, светъл празник за художника и неговото семейство, израз на признанието към голямото творчество, което цял живот пълни гърдите на автора и неговите почитатели. Поднесеният му скромни подаръци бяха само един символ на благодарността към именития художник.

Заместник-председателят на изпълкома на Градския народен съвет Стефан Цонев поздравя художника с удостояването му със званието „Заслужил художник“ и изказа най-топли думи по повод неговата изложба във Велико Търново, като подчерта, че тя се превърна в истински празник за жителите на града.

Всички гледат изложбата с възторг, гледаха голямото майсторство на нашия великотърновчанин другарят Борис Денев — каза др. Цонев. — Вашите творби, вашето изкуство придобиха още по-голямо значение сега, когато за В. Търново, за нашия роден град са се заели цялата наша Партия, целият наш народ, да се възстанови, да се превърне в град-светиня, в твърдина на българщината. Дълбоко развълнуван, с пламнали, умни очи заговориха народецът Борис Денев.

— Благодаря много. Никога не съм очаквал така да бъда признат и сърдечно честван. Защото аз само съм работил, воден от едно

желание, да направя нещо в изкуството. Но изглежда, че човек така е вързан с другите хора и когато е работил честно, все така не се забравя и се награждава това честно негово усилие. Много съм трогнат, че накрая на живота си, на тези години не съм забравен и е показано едно внимание към мене, към което не съм се стремил никога.

Аз съм работил заради самата работа. И може би това именно е спечелило на моя страна уважението на много хора. Никой път не съм поставял практическа цел на моята работа. И чувствам така едно искрено уважение към изкуството. Виждам колко е бил прав моя път, макар че съм бил отхвърлен и забравен. Аз не съм се чувствал никога оскъбен, защото съм виждал, че искреното чувство, с което работя, един ден все ще бъде признато. Сега, към края на живота си, виждам, че е признато това мое стремление.

Вече карам осемдесет и пета година. И как мина тая възраст, не усетих. Само съм считал, че всяка една възраст си има нещо хубаво. И в старините има нещо хубаво — она ясен поглед, който има човек към живота. Но виждам, че в старините има нещо, с което не можем да се борим. Това е физическата слабост. Аз винаги така чувствам, искам тъй да работя, но нямам тези сили. Струва ми се, че ще мога. И сега правя опити. Напоследък работя без да съм сред природата. От една малка скица мога да възобнова цяла картина.

Ето тази картина над мен е направена от една такава малка рисунка с молив. От опита, който имам, мога от всяка малка скица, от малка рисунка да направя цяла картина. Изглежда, че бъдещата ми работа ще бъде в тази насока. Започвам от малка скица и всичко

друго е въображение. Опитът ми дава тази възможност. А иначе аз всякога работех от на тура. Работил съм навън, само на един сеанс. Дружеският разговор продължава. Усещаш възрастта в живота и... неизмеримото чувство у твореца — със сетни сили да създава красота, да радва сърцата. И ти виждаш как физическата слабост на старините отстъпва. Това е доказано и на картината, която стои на стената. Колцина след време ще знаят, че тя е плод на богатото въображение, че се е родила от мъничка рисунка с молив! И ще ги радват като на истинна, видена от умните очи, изваяна от златните ръце на знатния майстор.

Ил. МОНОВ

ПЕСНИ ЗА ОСВОБОДИТЕЛИТЕ

Народната вяра, че русите ще помогнат за Освобождението на България, не е напускала никогато народа ни. Тя се е предавала от уста на уста, от поколение на поколение, таила се е в сърцата, за да намери изблик в песните на народа. Песни за Русия нашият народ е създавал в течение на векове. Тези песни в тяхното хронологическо следване са история на вярата, любовта, благодарността. Но те имат и друга стойност: държали са буден народния дух, подкрепяли са борбите за свобода. С основание може да се твърди, че народните песни за Русия са най-ранните документи, свидетелстващи за животворните връзки между българския и руския народ.

Народните песни за Русия, в които се рисуват различни картини и настроения, отразяват съкровените чувства към руския народ и упование в силата на руското оръжие. До войната

„Жалба пише жалба България жалба пише до сина Русия“ следва оптимистичната вяра и нетърпеливото очакване:

„Веднаж московът да дойде, пусто българско да стане.“

Освободителната война, преминаването на Дунава, героичните битки при Шипка, Плевен, Стара Загора, сърдечните срещи с освободителните войски, великата радост от свободата нашият народ е възпял в песни, някои от които по естеството си съдържание и мелодичност са бисери на нашия фолклор:

„Изгряло ясно слънце, ясно слънце до бял Дунав, та й грейло, та й блесло, та й грейло денем-нощем, не ми било ясно слънце, найса били казаците, казаците бре, донските.“

Народни песни за Русия — вече като изблик на благодарност — се създават и след Освобождение

то. Такива песни се раждат и в нашия край. „Все се чуваше, чуваше, че ще Русия да дойде — все руски бели казаци със наквивени калаци и със големи мажораци. Кат през Търново минават, през Търновската касабка най-напред Гурко въвеша.“

Народното творчество за Русия не свършва с Освободителната война. Упованието в братския народ се изразява в някои песни, отразяващи Септемврийското въстание. В тези песни прозвучава и нова революционна тематика, вдъхновена от Великата октомврийска социалистическа революция. Революционната тематика, съчетана с любовта към Съветския съюз, намира още по-пълнен израз в партизанските и политзаговорнически песни.

Вярата, че освобождението от фашисткото робство ще дойде пак от Русия, се изразява в създаването на хубави народни песни. В една от тях народът пее:

„Ще мине малко, не много, Русия Дунав ще мине със Червената армия.“

Народното сърце бърза да излее радостта си пак в песни: „Кон подкара маршал Толбухин, та запала вълна на Дунава и по него щаба генералски.“

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 13. VII.

19.00 — Новини; 19.10 — Детски филм; 19.20 — „Прогрес“ — интервю с журналист; 19.30 — „Дела нощ, делят“; 20.00 — „По света и у нас“; 20.20 — „Къщата памет“ — френски документален филм; 22.00 — За безопасно движение; 22.10 — Какъв е в неделя?; 22.20 — Новини.

ПЕΤЪК — 14. VII.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

15.50 — Телевизионна станция „Пioneer“; 16.30 — „Революционен марш

Народните песни за Русия и Съветския съюз, наредно с песните за Септемврийското въстание и партизанското движение заемат значително място в нашия фолклор. Те са паметник на любовта, признателността и привързаността на народа ни към великия руски народ.

След 9 септември 1944 година народът волю заля песните, слави делото на Октомври. Нашите поети и композитори откликнаха на народните желания и написана значителен брой песни и други поетични и музикални произведения, възпяващи страната на освободителите и нейния народолюбив герой. Ще посочим примерно поема-плакат „Октомври 1917 г.“ — оратория за симфоничен оркестър, хор и четей. В това крупно по мащаби произведение композиторът Иван Славов е използвал литературен сюжет от три поеми на пеева на Революцията — Маяковски: „150 000 000“, „Владимир Ильич Ленин“ и „Хубаво“.

Няма съмнение, че в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция нашите композитори ще създадат нови вдъхновени произведения, възпяващи нерушимата дружба и любовта към съветските народи.

Г. ГЕОРГИЕВ

От Янтра до Висла

Вероятно за всеки от нас ще е трудно да си спомни от кога познава хората, планините, реките и градовете на братска Полша. Безспорното е едно, че още от най-ранните ученически години за първи път сме чули това име и го носим до ден днешен в душите си, заедно с най-ранните спомени. Не е толкова важно дали първите ни понятия са географски или исторически, свързани с имената на Бохия и Величка, Владислав Варненчик или Мария Складовска — Юри.

Затова, когато колегите от редакцията на вестник „Слово ду“, излизаш в град Келце, ни поканиха на техния празник на печата. Ние се приготвихме за гостуване на отдавнашни приятели. Мисълта, че отиваме да споделим радостта на колегите, и че ще можем да почерпим нещо от техния опит, ни караше да забравяме бързината и напрежението, с което се уредиха формалностите.

Келце, който е няколко пъти по-голям от Велико Търново, смъкаше постепенно първоначалната си украса. По витрини и фасади, над улици и площади се веяха пак знамена и ленти с надписи в чест на празника на пресата, просветата и културата, който в Полша продължава

от 3 до 21 май. Вървим по улици да „Хенрих Сенкевич“, главната улица на този град, за да достигнем до площад „Защитниците на Сталинград“, където е редакцията на вестник „Слово ду“. От всеки ъгъл, от всяко кърте човек разбира, че населението на града (впоследствие се уверихме, че е така и в цялото воеводство) обща и чете своя вестник. Интересът към него се обяснява и с това, че келският вестник е не само всекидневник, но и единственият провинциален вестник, който излиза и в понеделник.

Обстановката през тези дни в редакцията беше много „гореща“. Близко тридесетчленният колектив, под ръководството на отдавнашния познайник на вестник „Борба“, приятел и почитател не само на Велико Търново, а и на окръга — Мариан Скарбек, с една изключително творческа дисциплина и упоритост работеше над бъдещите броеве на вестника. Освен от България, колегите от редакцията имаха гости и от град Вилниа (УССР) и от Магдебург (ГДР). През всичкото това време редакцията работи със грижа, не само за нас, но и за близо 50-членния състав на украинския ансамбъл от девойки, за джазов оркестър от Замбия, за няколко самодейни хорови и танцови колективи от други полски градове. И въпреки с намален състав, въпреки огромната организаторска и творческа работа, другарите с едно завидно старание успяват да се справят с допълнителните задължения и да издават все така ня

тересни и четивни броеве на вестника. Не е излишно да се знае, че по това време в нашата Родина беше съветската партийно-правителствена делегация начело с Леонид Брежнев, български екип участвуваше в колоездачния пробег на мира и още редица събития ставаха в света, които намираха отражение във вестника.

В този край полската земя е равна и плодородна. Нивите и градините са обработени грижливо и по славянски. Ложа не видяхме никъде, защото тук е по на север. Затова и виното, което опитвахме поиякога, биваше или унгарско, или нашенско. По нищо зелените килими не се беляят отдалече като на кацали переперди забравките на привидени жени, не се чува боботене на трактори. Областта, макар и да е равнинна, не е известна със селското си стопанство, а с заводите за сира, за стъкло, обувки, рудодобив и др.

Само няколко десетки километра от Келце, в една леко хълмиста местност, наречена „Лисья гора“, се издига внушителна телевизионна кула. Населението от този край се гордее много с нея, защото тя е била за бъдещата цветна телевизия не само в района, а и в Полша въобще. И тогава гостите и туристите няма да идват тук само заради манастира „Свети кръст“, който е по-стар с няколко века от нашия Преображенски манастир.

Колегите от редакцията на вестник „Слово ду“ намериха време и бяха много любезни, за да ни покажат вилата в сели-

щето Поронин, където преди по вече от 50 години, след заточението си в Сибир, е пребивавал Ленин, Закопане — най-хубавият полски и с международна известност зимен курорт, полските Татри, по които преминава границата с Чехословакия, старата столица Краков и новата — Варшава. . . Навсякъде паметни плочи и паметници, разрушени зидове и нови квартали като Варшавското гето, ни напомнят за ужасите на Втората световна война, за бойната дружба между съветския и полския народ. Няма да бъде пресилено, ако кажем и това, че навсякъде срещнахме хора от най-различни професии и възрасти, които са бивали по един и два пъти в България, като преди Социалистическия съюз и Великото Търново и желаят отново и отново да ни гостуват. Тогава човек се чувствуваше наистина като у дома си.

И така в пътванията, срещи и приятелски разговори дойде времето, когато дните на празника достигнаха своя връх.

Беше събота следобед. Площад „Защитниците на Сталинград“, където се намира редакцията на вестника, се изпълнява с шумни групи хора от всички възрасти и всички облечени празнично. Цветя, музика, възгласи и песни ечаха над обширния плац. Други групи от хора се отправяха към залата на филхармонията на града.

Предстоеше откриването на празника на печата. От десетки улици и улици като малки и шумни поточе се вливаха ученици и служещи, млади и стари в пълноводната река от хора, изпълнени широката улица „Хенрих Сенкевич“. Децата на национални полски носии, спретнати юноши с отличител-

ните дрехи на съветските републики, с националните облечени на страните от социалистическия лагер, от азиатските и африканските континенти и най-сетне от районите на Келското воеводство дефилираха в шумни редици, носейки безбройни плакати, лозунги, знамена и ленти. „Вас ви четат всички райони“, „Четем ви във Варшава“ и още десетки подобни надписи изразяваха общата на трудещите се към своя окръжен вестник.

Художествени ансамбли и самодейни колективи, свирачи и танцьори заемаха място край просторната естрада, множество изпълнява до краен предел огромния площад. . . По улици

„Хенрих Сенкевич“ хората мажористично сред шпалир от хилляти жители на Келце. Тържествената зала на градската филхармония, изпълнена със стотици хора, тръпнеше в очакване и слушаше внимателно възвучаващия доклад-отчет на Мариан Скарбек — главния редактор на вестника, приветствител на първия секретар на Воеводския комитет на Полската община общата на трудещите се журналисти от Варшава, Вилниа, Магдебург, Велико Търново. На сцената застават журналисти от местния вестник, които се награждават за хубаво написани материали. На площада пред редакцията богатата

художествена и литературно-музикална програма е в своя разгар под бавно спускащата се майска вечер. Спосащата огромната приемна зала на Келския партиен дом посреща гости и приятели на вестника, партийни, държавни и стопански работници, журналисти и много трудещи се.

При раздялата си дадохме дума, че нашите скромни сили ще посветим в общия принос за по-нататъшното укрепване на мира в Европа и света, за да няма никога Освещението и Буенвайда, за да текат винаги чисти Янтра и Висла

Михаил МАНОЛОВ

Борба